

Normstelling voor de hoogte van de kilometervergoeding 2020/2021

Betreft : normstelling voor werkgevers

Datum : 29-10-2020

Inleiding

Als je als werknemer kilometers maakt voor je werkgever, dan krijg je hiervoor normalerwijs een vergoeding. Je mag verwachten dat deze vergoeding kostendekkend is. Er wordt in de praktijk onderscheid gemaakt tussen woon-werk kilometers en zakelijke kilometers die gemaakt worden anders dan woon-werk kilometers. Bij het opstellen van de normering voor de hoogte van de kilometervergoeding gaan wij uit van deze laatste categorie.

Onbelaste kilometervergoeding

De onbelaste kilometervergoeding wordt vaak gebruikt als maatstaf voor de vergoeding die een werknemer krijgt als deze zijn privéauto zakelijk gebruikt. Dit is echter onzin. De onbelaste kilometervergoeding geeft alleen aan hoeveel er onbelast uitgekeerd kan worden. Het is de werkgever echter vrij om iedere gewenste vergoeding te geven.

De onbelaste kilometervergoeding van € 0,19 dekt vrijwel nooit de feitelijke autokosten, niet eens de variabele kosten, laat staan de volledige kosten inclusief de afschrijving. De € 0,19 staat dan ook ter discussie.

Historie

De huidige onbelaste kilometervergoeding van € 0,19 dateert van 1 januari 2006. In 1985 was het nog 60 guldencent, vanaf 2003 de daarvan afgeleide 28 eurocent, in 2004 werd het € 0,18 en vanaf 2006 is het € 0,19.

Politieke belofte

In oktober 2008 heeft staatssecretaris De Jager van Financiën in antwoord op vragen van VVD-kamerleden Remkes, Weekers en Blok gezegd dat de 19 cent bedoeld was om de variabele kosten per kilometer te dekken. Verder geeft de minister aan het bedrag alleen te willen verhogen met de inflatie. Dit is echter sinds 2006 niet meer geëffectueerd. Omgerekend volgens de CBS consumentenindex zou de onbelaste kilometervergoeding nu sowieso al 24 cent moeten zijn.

Variabele kosten of ook vaste kosten

Als een werknemer de auto toch al heeft, dan zou betoogd kunnen worden dat de variabele kosten van de auto vergoed moeten worden om de werknemer schadeloos te stellen. Echter, de werknemer houdt bij de koop van een auto al rekening met het gebruik van de auto, zakelijk en privé. Verder draagt de werknemer, als eigenaar van de auto, het volledig risico van het gebruik van de auto, de verzekering, het onderhoud en de onvoorziene afschrijvingen. Het is daarom niet meer dan reëel dat ook hiervoor een bijdrage opgenomen wordt die door de werkgever wordt vergoed.

Beschikbaarheidstoeslag

Om tot een redelijke bijdrage per kilometer te komen, werkt VZR naast de variabele kilometerkosten met een beschikbaarheidstoeslag. De beschikbaarheidstoeslag is een bedrag per kilometer voor het beschikbaar hebben van de auto. Deze toeslag bedraagt 50% van het vaste gedeelte van de kilometerkostprijs.

Waarom een normstelling

Om de discussie over een redelijke kilometervergoeding te vergemakkelijken en niet per auto bedragen te hoeven bepalen, heeft VZR in samenspraak met diverse mobiliteitsdeskundigen een norm bepaald. Werkgevers en werknemers kunnen hierop terugvallen en aan refereren. VZR zal deze norm jaarlijks opnieuw berekenen en waar nodig herzien. De normstelling is te vinden in dit document en deze is altijd te downloaden op de VZR-website.

Gemiddelde auto's in drie categorieën

Van iedere auto zou je de kosten kunnen berekenen, echter, de werkgever mag verwachten dat de werknemer een passende auto met een gemiddeld kostenpatroon tot zijn beschikking heeft. VZR heeft hiervoor een gewogen gemiddelde uitgerekend. Hierin zijn een aantal marktconforme uitgangspunten gehanteerd en zijn de kosten bepaald van een "mandje" met auto's. Dit mandje bestaat uit drie prijs categorieën met elk drie auto's.

Deze categorieën zijn:

- 1) Cataloguswaarde tot € 20.000,-
- 2) Cataloguswaarde tussen € 20.000,- en € 40.000,-
- 3) Cataloguswaarde van meer dan € 40.000,-

De auto's per categorie zijn bepaald aan de hand van de verkoopcijfers in 2016. Wij gaan er hier vanuit dat de gemiddelde werknemer een privéauto heeft van vier jaar oud. Verder gaan wij uit van 10.000 gereden kilometers. Gemiddeld rijdt iemand tussen de 8.000 en 12.000 kilometer privé.

Voor het berekenen van de kilometerkostprijs zijn openbare bronnen geraadpleegd van zowel Autoweek als de ANWB.

Voor de eerste categorie is gekeken naar de volgende auto's: VW UP, Peugeot 108 en de Kia Picanto. De gemiddelde variabele kostprijs per kilometer voor deze categorie komt uit op € 0,19 en de kostprijs van vaste en variabele kosten per kilometer komen uit op € 0,30.

Voor de tweede categorie is gekeken naar de volgende auto's: VW Golf, Opel Astra en de Renault Captur. De gemiddelde variabele kostprijs per kilometer voor deze categorie komt uit op € 0,27 en de kostprijs van vaste en variabele kosten per kilometer komen uit op € 0,46.

Voor de derde categorie is gekeken naar de volgende auto's: Volkswagen Passat, BMW 3 serie en de Mercedes C-klasse. De gemiddelde variabele kostprijs per kilometer voor deze categorie komt uit op € 0,34 en de kostprijs van vaste en variabele kosten per kilometer komen uit op € 0,64.

Normen

VZR adviseert werkgevers om minimaal het gewogen gemiddelde te vergoeden tussen de variabele kosten en de vaste plus de variabele kosten. Dit geeft de volgende normering:

Normvergoeding per kilometer	
Cataloguswaarde:	Cent per km:
Tot € 20.000,-	€ 0,24
€ 20.000,- tot € 40.000,-	€ 0,37
Boven € 40.000,-	€ 0,49

Tot slot

Wij vertrouwen erop dat u met deze gewogen en objectieve normstelling een juist kader heeft om richting te geven aan de vergoeding die gegeven wordt aan de werknemer voor het maken van zakelijke kilometers met de privéauto.

Mocht u behoefte hebben aan een toelichting of aan nadere informatie, dan kunt u contact opnemen met VZR.